

17. ĐUỔI TỖ KHEO RA NGOÀI⁹²**A. DUYÊN KHỞI**

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Cấp-cô-độc, rừng cây Kỳ-đà, nước Xá-vệ. Bấy giờ, nhóm sáu Tỳ-kheo và nhóm mười bảy Tỳ-kheo từ thị trấn Khoáng dã nước Câu-tát-la, trên đường đi đến một trú xứ nhỏ⁹³.

Lúc ấy, nhóm mười bảy Tỳ-kheo nói với nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Quý trưởng lão tìm nơi trải ngọa cụ trước đi.

Nhóm sáu bảo:

- Các ông cứ tự đi! Chúng tôi dính gì đến việc các ông?

Nhóm sáu Tỳ-kheo là bậc Thượng tọa đối với nhóm mười bảy Tỳ-kheo, do vậy nhóm mười bảy thưa:

- Quý trưởng lão là bậc Thượng tọa của chúng con. Quý ngài nên đi trải ngọa cụ trước, chúng con sẽ trải sau.

Nhóm sáu nói:

- Các ông cứ đi. Chúng tôi không trải.

Nhóm mười bảy Tỳ-kheo thích sạch sẽ, vào chùa quét phòng xá cho sạch, trải ngọa cụ tốt, ngủ nghỉ ở đó.

Bấy giờ, nhóm sáu Tỳ-kheo biết nhóm mười bảy Tỳ-kheo đã vào chùa quét dọn phòng xá sạch sẽ, trải ngọa cụ tốt rồi, liền vào phòng nói:

- Trưởng lão, hãy đứng dậy. Theo thứ tự mà ngồi.

Nhóm mười bảy Tỳ-kheo thưa:

- Chúng con không dậy.

Nhóm sáu Tỳ-kheo liền hỏi:

- Các ông nay bao nhiêu tuổi?

Nhóm mười bảy Tỳ-kheo thưa:

- Quý trưởng lão thật sự là bậc Thượng tọa đối với chúng con. Nhưng trước đây chúng con đã thưa, chư Thượng tọa hãy trải ngọa cụ trước. Chúng con theo thứ lớp sẽ trải sau. Nay chúng con đã ngồi rồi; không thể dậy được. Lúc này trời đã tối rồi, tất cả nên cùng ngủ đi.

Bấy giờ, nhóm sáu Tỳ-kheo với ý giận, không vui, dùng sức mạnh xô kéo nhóm mười bảy Tỳ-kheo, đuổi họ ra khỏi phòng. Nhóm mười bảy Tỳ-kheo cao giọng kêu la:

- Chư hiền, đừng làm vậy! Chư hiền, đừng làm vậy!

Lúc ấy, có Tỳ-kheo phòng gần nghe, liền hỏi:

- Các thầy cứ gì kêu to tiếng như vậy?

93. Ngũ phần, Tăng kỳ, Thập tụng, Căn bản: Ba-dật-đề 16. Pali, như Tứ phần.

9>. Pali, Vin.iv. 4>: Các Tỳ-kheo này dọn tinh xá lớn gần Kỳ hoàn để an cư.

Nhóm mười bảy Tỳ-kheo trình bày đầy đủ sự việc. Trong số người nghe đó, có vị thiếu dục tri túc, sống hạnh đầu đà, ưa học giới, biết tầm quý, hiềm trách nhóm sáu Tỳ-kheo: Sao các ngài giận, không vui, dùng sức mạnh xô kéo nhóm mười bảy Tỳ-kheo, đuổi họ ra khỏi phòng của Tăng?

Bấy giờ, các Tỳ-kheo đến chỗ Đức Thế Tôn, đánh lễ dưới chân Phật, rồi ngồi qua một bên, đem nhân duyên này bạch đầy đủ lên Đức Thế Tôn. Đức Thế Tôn liền dùng nhân duyên này tập hợp Tăng Tỳ-kheo, quả trách nhóm sáu Tỳ-kheo:

- Việc các ông làm là sai quấy, chẳng phải oai nghi, chẳng phải pháp Sa-môn, chẳng phải tịnh hạnh, chẳng phải hạnh tùy thuận, làm điều không nên làm. Nay nhóm sáu Tỳ-kheo, tại sao các ông giận, không vui, dùng sức mạnh xô kéo nhóm mười bảy Tỳ-kheo, đuổi họ ra khỏi phòng của Tăng?

Bấy giờ Đức Thế Tôn dùng vô số phương tiện quả trách nhóm sáu Tỳ-kheo rồi, bảo các Tỳ-kheo:

- Những kẻ ngu si này, là nơi trồng nhiều giống hữu lậu, là kẻ phạm giới này ban đầu. Từ nay về sau, Ta vì các Tỳ-kheo kiết giới, gồm mười cú nghĩa, cho đến câu chánh pháp tồn tại lâu dài.

Muốn nói giới nên nói như vậy:

Tỳ-kheo nào, giận Tỳ-kheo khác, không vui, tự mình kéo ra hay bảo người khác kéo Tỳ-kheo ấy ra khỏi tăng phòng⁹⁴, Ba-dật-đề.

B. GIỚI TƯỞNG

Tỳ-kheo: Nghĩa như
trên. Tăng phòng: Cũng như
trước.

Tỳ-kheo nào giận Tỳ-kheo khác, không vui, tự mình kéo hoặc bảo người kéo Tỳ-kheo ấy ra khỏi phòng Tăng, tùy theo sự lôi kéo nhiều hay ít, tùy thuộc vào việc ra khỏi phòng, Ba-dật-đề. Hoặc kéo nhiều người ra khỏi nhiều cửa, phạm nhiều Ba-dật-đề. Hoặc kéo nhiều người ra một cửa, phạm nhiều Ba-dật-đề. Hoặc kéo một người ra nhiều cửa, phạm nhiều Ba-dật-đề. Hoặc kéo một người ra khỏi một cửa, phạm một Ba-dật-đề. Nếu cầm đồ của người khác ra ngoài, phạm Đột-kiết-la. Hoặc cầm đồ của người khác quăng ra ngoài cửa, phạm Đột-kiết-la. Hoặc đóng cửa để người ở ngoài, phạm Đột-kiết-la.

Tỳ-kheo-ni Ba-dật-đề. Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni, Đột-kiết-la, đó gọi là phạm.

Sự không phạm: Không có tâm giận hờn, đi ra theo thứ tự; hoặc cùng ngủ hai đêm, đến đêm thứ ba bảo người chưa thọ giới đi ra; hoặc vì người phá giới, phá kiến, phá oai nghi, hoặc vì người bị cử tội, hoặc vì người bị tấn, hoặc đang bị tấn, vì những nhân duyên như vậy, hay có

---

mạng nạn, phạm hạnh nạn, đui hạng người như vậy thì không phạm.

Người không phạm: Phạm lần đầu tiên khi chưa chế giới, si cuồng, loạn tâm, thống não, bức bách.

---

94. Tăng kỳ thêm chi tiết: ...cho đến, bảo Tỳ-kheo: Ông hãy đi ra! Thập tụng cũng thêm: ...Đi ra, si nhân! Không nên ở đây. Căn bản thêm: Trừ duyên cơ khác... Pali: *Saghiḱā vihāra*, (kéo) ra khỏi tinh xá của Tăng.